

Dokumentet stemplet ved at henvende sig til en Mægler, men det behøver man ikke engang, thi den Paagjældende kan selv gjøre det. So flere man udstrækker Ansvarret til, jo flere Personer man gjør interesseret i, at Bøden betales, desto flere vil der ogsaa findes, som vilde være ret villige til at paaklæbe Stempelmærke og at give den fornødne Antidatering, men det er mig ikke ganske klart, at en saadan Antidatering virkelig skulde være nødvendig for at bevirke Frigjørelse for Ansvar. Udvalget har foreslaaet et nyt betryggende Tillæg, nemlig dette, at „den, der paaberager sig, at der ikke er hengaaet 6 Uger, efter at et anholdt ustemplet Dokument er indkommet her i Landet, maa godtgjøre dette eller dog oplyse Omstændigheder, som gjøre det antageligt“, men Forudsætningen for Anvendeligheden af denne Bestemmelse er jo, at Dokumentet forefindes ustemplet hos Bedkommende. Naar han altsaa paaklæber Stempelmærket Dagen iforveien og forshner det med denne Datum, saaledes at Dokumentet fremtræder som stemplet, kan denne Bestemmelse, saa vidt jeg skjønner, ikke anvendes. Den særlige Bevisbyrde, der skal paahvile Skennehaveren, vil altsaa ikke kunne paalægges ham, thi det er dog indlysende, at det Dokument, der saaledes er blevet forshnet med Stempel, Dagen forinden det forefindes af den Autoritet, som skal iagttage Overholdelsen af Stempellovgivningen, kan have været i den Paagjældendes Besiddelse i mange Aar. Efter min Opfattelse vil det i Realiteten være høist undtagelsesvis, at det vil kunne lykkes at ramme Lovens Overtrædere, og naar den Fare, man udsætter sig for, bliver overmaade ringe og sjern, frygter jeg, at heraf atter vil følge, at Loven i stort Omfang vil blive tilfidesat. Jeg skjønner ikke, hvorledes Ansvarret for Overtrædelser vil kunne gjøres gjældende, undtagen naar en Mand taber sine Obligationer paa Gaden, og de komme i Politivrighedernes Hænder, eller naar de forefindes i Boer, og i sidste Tilfælde vil det væsentligt kun kunne

gøres gjældende, naar offentlig Skiftebehandling finder Sted, thi det tør ikke antages, at de private Arvinger vilde være meget tilbøielige til at underkaste sig det Ansvar, som følger med Lovens Overtrædelse. Hvis det imidlertid er Tilfældet, at Ansvarret i Hovedsagen kun kan gjøres gjældende i Dødsboer, naar offentlig Skiftebehandling finder Sted, indtræder der en lidet tiltalende Ulighed mellem de Boer, hvori offentlig Skiftebehandling finder Sted, og hvori man endda maa betale andre Afgifter, og andre, navnlig private Boer, men der til kommer, at det vil være mindre heldigt, at en betydelig Mulkst bliver lagt paa et Sted, hvor den ikke rammer Lovens Overtrædere. Den Mand, som har overtraadt Loven, er død, og det bliver hans Arvinger, som maa betale. I de Motiver, hvormed dette Lovforslag er ledtaget, er det udtalt, at man kan regne, at der aarligt her i Landet indkommer for omtrent $\frac{1}{2}$ Million Præmieobligationer og for 2 Millioner andre udenlandske Effekter, hvorefter man har beregnet, at der ved dette Lovforslag vil kunne indvindes en aarlig Indtægt af omtrent 20,000 Rd. Denne Beregning gaar saaledes ud fra, at samtlige de Obligationer, som indkomme her i Landet, ogsaa vilde fremkomme til Stempling, men jeg tror rigtigt nok, at naar man regner, at $\frac{1}{4}$ af dem kommer til Stempling, har man regnet høit; efter min Mening vil end ikke saa mange fremkomme til Stempling efter den Form, hvori Lovforslaget nu foreligger. Jeg skal tilføie, at naar man har anvendt saa megen Omhu for at gjøre Kontrollen saa betryggende som mulig, betragter jeg nærmest dette som et Argument for, at det overhovedet er meget vanskeligt at finde en Form, hvorunder man kan tilveiebringe en betryggende Kontrol med en saadan Lov. Blicher det altsaa Tilfældet, som jeg tror, at det vil være meget let at omgaa Loven, at der ikke vil være nogen Mulighed for at ramme den Skyldige undtagen i nogle saa Undtagelsestilfælde, idet Mulksten i det Væsentlige kun vil blive betalt i